

A TOTHOM QUE TINGUI PACIÈNCIA DE LLEGIR-HO

El meu nom és Martí Marín Corbera i, fins fa poca estona, era Adjunt del Vicerector d'Estudiants i de Cultura per a Estudiants de la Universitat Autònoma de Barcelona. Arran dels esdeveniments que van tenir lloc la tarda-vespre del dimarts dia 4 de març de 2008 he decidit presentar la meva dimissió al Vicerector que va nomenar-me per al càrrec. El motiu és el meu desacord amb la decisió presa pel Rector –amb els suports que fossin- d'encarregar als Mossos d'Esquadra el desallotjament dels espais de l'edifici B de la Facultat de Filosofia i Lletres que estaven ocupats per un grup d'estudiants mobilitzats per la convocatòria de vaga contra el procés de Bolonya, la LOU i el Reial Decret d'Ordenació dels Ensenyaments Universitaris.

El fet que jo no comparteixi bona part dels continguts i de la forma de la protesta dels/de les estudiants –per motius massa llargs i completament improcedents d'explicar aquí- no implica que hagi d'estar d'acord amb el mètode utilitzat per a desactivar-la. Com a testimoni directe dels fets no puc sinó pensar que l'única forma d'evitar les empentes, els cops de porra, els contusionats i tota la resta de situacions que vaig poder contemplar era no demanar l'actuació policial i assumir, si calia, seguir negociant hores i hores: per absurda que pogués semblar la situació a qui fos –inclòs a mi mateix. Ser conseqüent amb aquesta convicció implica necessàriament dimitir

Tanmateix la tarda del dia 4, quan vaig saber que la decisió de fer intervenir el Mossos d'Esquadra era presa, no vaig dimitir i vaig continuar exercint una de les tasques que del meu càrrec s'esperava: mediar en els conflictes entre estudiants i institució. Com a Adjunt d'Estudiants vaig jugar el paper de pont entre les parts sabent perfectament –negar-ho seria cínic- que jo estava en una d'elles i no al mig. Fent aquest paper creia que podia evitar mals majors. Un cop demostrat que no és així, seguir com si res ha deixat de tenir sentit per mi.

El darrer servei que havia de complir en virtut del meu càrrec de cara a la institució el vaig fer amb escreix: seguir en el lloc dels fets –davant i no darrere del cordó policial- fins a estar segur que ja no passaria res més i empassar-me, a causa de la meva ubicació, tot el que els i les estudiants presents tinguessin a bé dir-me i en el to que ho volguessin fer. En la seva situació potser jo no hauria actuat tan diferent. El darrer que crec que he de complir de cara als i a les estudiants que ahir van ser colpejats és aquesta nota de dimissió, que ja sé que no arregla res però em permetrà mantenir la coherència.

Martí Marín Corbera
Sabadell, 5 de març de 2008